

saavidt en saadan ikke efter sin Bessaffenhed maatte fordrø Henviisning til criminalretlig Behandling. Disse sidste Sager indbringes for en af de i § 1 ommeldte, til Behandling og Paakjendelse af denne Art af Sager indrettede tvende Afdelinger af Retten, enten ved Henviisning af Politidirecteuren eller ved Klage, indleveret paa Rettens Justitscontoir, fra den formeentlig Forurteede.

§ 5.

Behandlingen af de offentlige Politifager for de ommeldte 2 Afdelingsretter foregaaer offentlig og mundtlig, men isvrigt i det Hele efter de for offentlige Politifagers Behandling i Almindelighed foreskrevne Regler, og har Dommeren særlig at vaage over, at Sagen fremmes saa hurtigt og paa en saa simpel Maade som muligt. Dommeren kan, naar en enkelt Sags særegne Bessaffenhed dertil giver Anledning, ved Kjendelse bestemme, at Behandlingen skal foregaae for lukkede Døre.

Parter og Vidner skulle, naar Indkaldelse er nødvendig, tilfises skriftlig med Aftens Varsel, samt under Angivelse af Sagen og, saavidt gjørligt, af den Egenstøb, i hvilken de ville have at afgive Møde.

Give Parterne Møde med Sagførere, ere disse berettigede til at deeltage i Forhandlingen indenfor de Grændser, der af Dommeren anvises.

§ 6.

Naar Dommeren efter Tilendebringelsen af Sagens Behandling finder, at der ikke er Anledning til at ikjende høiere Straf end Bøder indtil 10 Rd., simpelt Fængsel indtil 8 Dage, Tvangsarbejde indtil 12 Dage eller Miis for Børn, paakjender han Sagen, der i saa Fald hverken af Domsældte eller det Offentlige kan paaanfes.

Befindes det derimod, at Indklagede ikke vil kunne affone sin Brøde med en Straf indenfor de nævnte Grændser, underretter Dommeren ham herom, og modtager da til Pro-

tocollen Indklagedes Erklæring, om han er villig til at underkaste sig en herefter af denne Rettens Afdeling affagt upaaankelig Dom eller foretrækker at see Sagen henviist til Paakjendelse af Criminal- og Politivretten. Foretrækker Indklagede dette Sidste, bliver Udskrift af den førte Protocol at tilstille Rettens Justitiarius til videre Foranstaltning, og Sagen fremmes efter de hidtil for offentlige Politifager gjældende Regler, dog at til Paakjendelsen ikkun udfordres 3de Afsestorer, iblandt hvilke Dommeren i den Afdeling, hvorfra Sagen er kommen, ikke kan være.

Dommen i de Sager, der finde deres endelige Afgjørelse i en af Rettens Afdelinger for de offentlige Politifager, bør affiges i samme Retssmøde, hvori Sagen er optagen, eller i alt Fald næste Retssdag, medmindre dens Behandling har været forsat igjennem flere Retssmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af indtil 8 Dage til Dommens Affigelse. Sagens Parter blive i saa Fald skriftlig at indkalde med Aftens Varsel til at høre Dom affagt.

§ 7.

Finder Dommeren, navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, at de ophylste Omstændigheder afgive tilstrækkelig Grund til ikke at gaae videre end til en Afdarsel, skal han være besøjet til paa denne Maade at afgjøre Sagen, dog at der ogsaa herom skeer fornøden Tilførsel i Protocolten. Fremdeles er Dommeren berettiget til at modtage den Indklagedes Tilbud om frivillig at erlægge en passende mindre Bøde for at undgaae Dom, saavel som til at høre en Sag, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfølge den videre, hvad enten Sagen er henviist til Retten fra Politidirecteuren eller reist efter Begjæring af en privat Klager, dog at denne i sidste Tilfælde deri samtykker.

Skulde Dommeren finde, at nogen for ham indledet Sag efter sin Bessaffenhed egner sig til egentlig criminalretlig Behandling, slutter